

ARREST VAN HET HOF (Tweede kamer)
20 juni 1985 *

In zaak 138/84,

Eleni Spachis, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van N. Decker, advocaat aldaar, Avenue Marie-Thérèse 16,

verzoekster,

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur D. Gouloussis als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, lid van haar juridische dienst, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit houdende indeling van verzoekster bij haar aanstelling als administrateur,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede kamer),

samengesteld als volgt: O. Due, kamerpresident, P. Pescatore en K. Bahlmann, rechters,

advocaat-generaal: C. O. Lenz
griffier: J. A. Pompe, adjunct-griffier

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 15 mei 1985,

het navolgende

* Procestaal: Frans.

ARREST

(omissis)

In rechte

- 1 Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het Hof op 23 mei 1984, heeft Eleni Spachis, ambtenaar bij DG XII van de Commissie, beroep ingesteld tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 13 december 1982, waarbij zij is aangesteld in een ambt van administrateur, voor zover zij daarbij is ingedeeld in de rang A 7, salaristrap 2.
- 2 Blijkens het dossier heeft verzoekster achtereenvolgens deelgenomen aan twee door de Commissie uitgeschreven vergelijkende onderzoeken:
 - in 1980 aan vergelijkend onderzoek COM/A/301 (administratieve groep), en
 - in 1981 aan vergelijkend onderzoek COM/LA/331 (groep voor de talendienst).Zij slaagde voor beide vergelijkende onderzoeken en werd geplaatst op de desbetreffende lijsten van geschikte kandidaten.
- 3 Omdat de eerste mogelijkheid tot indiensttreding zich aanbood in het kader van vergelijkend onderzoek COM/LA/331, aanvaardde verzoekster aanvankelijk een ambt van vertaalster, waarbij zij als ambtenaar op proef werd ingedeeld in de rang LA 7. Na haar proeftijd werd zij bij besluit van 22 september 1982 in vaste dienst in dit ambt aangesteld.
- 4 Korte tijd later werd verzoekster een aanstelling aangeboden in het kader van vergelijkend onderzoek COM/A/301. Op 13 december 1982 werd zij aangesteld in een ambt van administrateur bij DG XII, „Wetenschappen, onderzoek en ontwikkeling”, directoraat „Wetenschap en techniek: Beleid, coördinatie, samenwerking met derde landen, COST”, bij de gespecialiseerde dienst „Evaluatie van het onderzoek”. Aangetekend moet worden dat verzoekster in dit ambt is aangesteld als ambtenaar in vaste dienst zonder een nieuwe proeftijd te moeten vervullen.

- 5 Verzoekster aanvaardde deze aanstelling, doch verzocht de administratie meteen, rekening te houden met haar eerdere beroepservaring, die haar, naar haar mening, het recht gaf om direct te worden aangesteld in de rang A 6, overeenkomstig artikel 3 van het besluit van 6 juni 1973 inzake de criteria voor de indeling in rang en salaristrap bij aanwerving. Toen aan dit verzoek geen gehoor werd gegeven, diende zij op 29 september 1983 een klacht in krachtens artikel 90 Ambtenarenstatuut. Deze klacht werd afgewezen, omdat de Commissie van oordeel was, dat het bij de aanstelling van verzoekster ging om een overgang van de groep voor de talentdienst naar de administratieve groep, en niet om een aanwerving, zodat de artikelen 31 en 32 Ambtenarenstatuut betreffende de aanwerving op haar geval niet van toepassing waren.
- 6 Evenals in haar klacht voert verzoekster in haar beroep twee middelen aan; in de eerste plaats stelt zij schending van de artikelen 29-32 Ambtenarenstatuut en van het besluit van 6 juni 1973, en in de tweede plaats schending van het non-discriminatiebeginsel.
- 7 In haar eerste middel zet zij uiteen, dat zij, alvorens bij de Commissie in dienst te treden, negen jaar een beroepservaring had verworven in functies die rechtstreeks verband houden met de werkzaamheden waarvoor zij is aangesteld op grond van vergelijkend onderzoek COM/A/301. Met die specifieke ervaring had geen rekening kunnen worden gehouden bij haar aanstelling als vertaler, zodat voor die loopbaan enkel een aanstelling in de basisrang in aanmerking kwam. Zij meent derhalve dat toen zij van de talengroep naar de administratieve groep overging, haar situatie opnieuw beoordeeld had moeten worden in het kader van artikel 32 Ambtenarenstatuut en van het door de Commissie ter uitvoering van deze bepaling genomen besluit, omdat bij haar eerste aanstelling haar beroepservaring als niet-relevant buiten beschouwing had moeten blijven.
- 8 Daarnaast beroept verzoekster zich op het non-discriminatiebeginsel; zij zou immers minder gunstig zijn behandeld dan de kandidaten-niet-ambtenaren, die tegelijk met haar aan vergelijkend onderzoek COM/A/301 hadden deelgenomen. Bij deze kandidaten was de vroegere beroepservaring wel in aanmerking genomen, terwijl dit haar was geweigerd.
- 9 Tegen het eerste middel voert de Commissie aan, dat de artikelen 31 en 32 Ambtenarenstatuut gedurende de loopbaan van een ambtenaar slechts eenmaal kunnen worden toegepast, namelijk bij zijn eerste aanwerving, zoals het Hof overwoog in

zijn arrest van 12 juli 1984 (zaak 17/83, Angelidis, Jurispr. 1984, blz. 2907). Wat het verwijt van discriminatie betreft, merkt de Commissie op, dat volgens 's Hofs arrest van 29 januari 1985 (zaak 273/83, Michel, Jurispr. 1985, blz. 354) de positie van externe kandidaten en die van kandidaten-ambtenaren bij een zelfde vergelijkend onderzoek niet te vergelijken zijn en dat derhalve de toepassing van de specifieke statutaire regels op elk van die categorieën geen discriminatie oplevert.

- 10 Ter beslechting van dit geschil dient allereerst de statutaire positie van verzoekster te worden bepaald. Na aanvankelijk te zijn aangesteld bij de groep voor de talendienst, is zij vervolgens overgegaan naar de administratieve groep. Ingevolge artikel 45, lid 2, kon deze overgang alleen plaats vinden na een vergelijkend onderzoek. Verzoekster heeft aan deze voorwaarde voldaan, doch de bijzonderheid van haar geval bestaat hierin, dat het vergelijkend onderzoek dat haar overgang mogelijk maakte, plaats had vóór haar eerste aanstelling als gemeenschapsambtenaar.
- 11 Hieruit blijkt dat verzoekster, vóór haar aanstelling bij de groep voor de talendienst, op grond van het eerste vergelijkend onderzoek het recht had verworven, dat haar in eerdere betrekkingen opgedane beroepservaring in aanmerking werd genomen met het oog op een eventuele toepassing van artikel 31, lid 2, van het Statuut en artikel 3 van het besluit van 6 juni 1973. De omstandigheid dat zij aanvankelijk is aangeworven voor een functie bij de talendienst, waarvoor die ervaring niet relevant was, belet niet dat zij zich op die ervaring kan beroepen voor haar indeling in rang en salaristrap in het ambt van administrateur, waarin zij nadien is aangesteld.
- 12 De weigering van de Commissie om de eerdere beroepservaring van verzoekster in aanmerking te nemen bij haar overgang van de groep voor de talendienst naar de administratieve groep, heeft immers inbreuk gemaakt op een virtueel recht, dat betrokkene voordien had verworven door met goed gevolg deel te nemen aan vergelijkend onderzoek COM/A/301.
- 13 Mitsdien moet het besluit van 13 december 1982, voor zover het de indeling van verzoekster in rang en salaristrap betreft, worden nietigverklaard, zulks om de Commissie in staat te stellen de andere beroepservaring van verzoekster te toetsen aan de criteria van artikel 31 en van het besluit van 6 juni 1973.

Kosten

- 14 Volgens artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen. Daar de Commissie in het ongelijk is gesteld, dient zij in de kosten te worden verwezen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede kamer),

rechtdoende:

- 1) Verklaart nietig het besluit van de Commissie van 13 december 1982, houdende aanstelling van verzoekster in een ambt van administrateur, voor zover betrekking hebbend op haar indeling in rang en salaristrap.
- 2) Verwijst de Commissie in de kosten van het geding.

Due

Pescatore

Bahlmann

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 20 juni 1985.

De griffier

De president van de Tweede kamer

P. Heim

O. Due